

[Enggaard.]

veget tilbage for de praktiske vanskeligheder og den usikkerhed, som efter det os forelagte stadig eksisterer her. Men det må være — og sådan skal man også se ændringsforslaget, som er stillet af venstre og det konservative folkeparti — en overordentlig kraftig tilskyndelse til finansministeren til at søge at leve op til det løfte, som han i realiteten gav fru Nathalie Lind i spørgetiden om, at dette urimelige forhold for en række af de medhjælpende hustruer endeligt bliver løst. Og jeg vil advare finansministeren imod ligesom at forskanse sig bag alt for mange argumenter om, hvor kolossalt svært det er. Når en opgave skal løses — og det håber jeg vi er enige om at den skal — er et godt udgangspunkt for en fælles bestræbelse, at man ikke overdriver de vanskeligheder, der er forbundet med det, men tværtimod erkender, at der kan være vanskeligheder, men at man har viljen til at søge vanskelighederne overvundet.

Jeg ser gerne, at vi allerede i løbet af det kommende år er i stand til at løse problemet, sådan at vi, når selvangivelsen skal indgives for indtægtsåret 1973 — og det er den første lejlighed, hvor disse ting bliver aktuelle — har fundet en løsning på dette problem.

Lovforslagets § 1, nr. 5, som drejer sig om den frivillige ændring af trækprocenten ved meddelelse til arbejds giveren fra lønmodtageren, modtog vi oprindeligt fra venstres side nogenlunde afslappet. Vi tillagde det vel egentlig ikke den helt store betydning og troede ikke meget på virkningen af det. Den behandling, dette spørgsmål har undergået i udvalget, har ført til, at vore betænkeligheder med hensyn til forslaget er blevet større. Vi frygter konsekvenserne for navnlig de mindre arbejds givere i form af det administrative besvær og mulighederne for, at der kan være større fejl i opgørelserne end hidtil, og derfor vil vi anbefale, at man stemmer for det ændringsforslag, der går ud på, at § 1, nr. 5, udgår.

Jeg kan tiltræde ændringsforslag nr. 3

om, at renten af for meget betalt kildeskat, som efter lovforslaget var sat til 8 pct. skattefrit, ændres til 5 pct. Vi finder i venstre, at dette er en mere rimelig sats end den foreslåede. 8 pct. skattefrit svarer vel i virkeligheden for de højest beskattede grupper her i landet til noget i retning af 24 pct. Finansministeren kan vejlede mig, hvis jeg husker forkert, men jeg mener da, at vi er i meget betænkelig nærhed af det, der i lovgivningen kaldes ågerrente, og jeg mener, at de 5 pct. alt taget i betragtning er mere rimeligt. Vi kan også tiltræde, at rentesatsen på 4 pct. for frivilligt indbetalt kildeskat før årets udløb ændres til 5 pct., sådan at det er samme sats, vi arbejder med. Dette er en forenkling og gør utvivlsomt, at skatteyderne har lettere ved at finde frem til den rigtige rentesats.

Det sidste af de stillede ændringsforslag, hvorefter § 1, nr. 9, ophæves, kan vi tiltræde fra venstres side. Vi er ganske enige i den betragtning, at det ikke vil være rimeligt, at det bedre kan lønne sig at være uden arbejde end at have normalt arbejde, og derfor kan vi anbefale, at man stemmer ja til samtlige ændringsforslag.

Bernhard Baunsgaard: Angående de ændringsforslag, som er stillet under udvalgsarbejdet, vil jeg gerne sige nogle ord.

Ændringsforslag nr. 1 angående medhjælpende hustruer, der er fremsat af V og K, kan vi ikke støtte. Så vidt man kan skønne, og så vidt administrationen kan oplyse os om virkningerne af det, er det helt tilfældigt, hvordan det vil virke i enkeltheder, og der er i hvert fald én ting, som jeg tror vil vise sig meget hurtigt, hvis vi vedtog det, og det er, at det vil være uretfærdigt over for medhjælpende hustruer under 67 år, med andre ord en langt større gruppe, og jeg er ikke tilhænger af, at vi for at hjælpe nogle laver urimeligheder for andre.

Når det er sagt, vil jeg gerne understrege det, der også er fremført fra venstres og konservativ side, at ministeren burde have taget sig tid til at arbejde med dette spørgs-